πενταετίαν ἴσως ἀφήσαντες ἀπροστατεύτους τοὺς χριστιανοὺς αὐτῶν — Τῷ 1665 ἐμάνθανε τὸ Πατριαρχεῖον ὅτι καὶ Φιλόθεος ὁ Τραπεζοῦντος ἦν δραπετεύσας· Ἐδραπέτευον πρὸς ζήτησιν προσό-

Μ. Γ. Γεδεών: Ιστορ. τ. τ. Χριστ. Πενήτ. Αθ. 1939 σ. 355

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ Β'

δων πλειόνων. Τὶς εἶδε δὲ πόσοι ἐδραπέτευον τρέχοντες κίνδυνον ζωῆς καθὸ συκοφαντούμενοι πρὸς τοὺς τούρκους ὑπὸ κακῶν ἀνθρώπων.

Τὰ παραδείγματα ταῦτα τῶν δραπετῶν, καὶ πεντήκοντα ἂν ὑποτεθῶσιν, ἦσαν ἀνάξια θρήνων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀπέναντι χιλιάδων ἀρχιερέων τῶν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως ἕως τῆς ΙΘ΄ ἑκατονταετηρίδος χειροτονηθέντων. Ἀλλ᾽ εἶχον πάντες χρήματα, μία δὲ ἐξαίρεσις ἐν μέσῳ ἑκατὸν ἢ διακοσίων, παριστᾷ τὴν χελιδόνα τῆς παλαιᾶς παροιμίας, ἥτις, οὖσα μόνη, ἔαρ οὐ ποιεῖ.

§

Ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς ΙΗ΄ ἑκατ., χάρις εἰς τὴν ἰσχυρὰν φάλαγγα τῶν ὑπὸ τοῦ Κυρίλλου Ε΄ διορισθέντων ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ «βαναύσων ἀνθρώπων»—τῷ 1753—κατὰ Κομνηνὸν Ὑψηλάντην, ἤρξατο ἐμπεδουμένη, πρὸςτὸ βέλτιον τείνουσα, ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Πατριαρχείου κατάστασις, ἣν οὐδόλως ἠδυνήθησαν νὰ διορθώσωσιν αἱ ἀποφάσεις καὶ οἱ «τόμοι» τῆς 6 δεκεμβρίου 1645, ἐπὶ Ἰωαννικίου Β΄, καὶ τοῦ 1659, ἐπὶ τῆς δευτέρας ἱερατείας Παρθενίου Β΄ τοῦ Ὀξέως, καθαίρεσιν ἐπιβαλόντων εἰς τοὺς μητροπολίτας καὶ ἐπισκόπους τοὺς ἀρνουμένους τὴν ἐτησίαν ζητείαν. Τότε καθηροῦντο, δῆλα δὴ ἐπαύοντο οἱ ἀρνούμενοι, διοριζόμενοι μετ᾽ ὀλίγον, ἵνα μετ᾽ ὀλίγον καὶ πάλιν παυθῶσιν. Οἱ ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ οἱ «βάναυσοι» προήρχοντο ἀπὸ τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ, ἔμποροι ὄντες, ἢ βιομήχανοι, ἢ κτηματίαι· ὁ Κομνηνὸς ἤθελεν αὐτούς, ὡς φαίνεται, προερχομένους ἀπὸ τῶν ἐπιφανῶν οἰκογενειῶν Μουρουζῶν καὶ Γκίκαδων Ὑψηλαντῶν καὶ Μαυροκορδάτων, οὐχὶ βεβαίως Σούτσων καὶ Καλλιμαχῶν, οὓς χλευάζει· καταγομένους τοὺς μὲν ἐκ «νεροφόρων», τοὺς δὲ ἐκ καλμούκων·

δυστυχῶς, ὁ Κομνηνὸς χλευάζει πάντα μὴ βλα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ